

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 1170 - 0 / 2018
Érkezett:	2018 JÚL 17.
Példány:	3
Melléklet:	3x3 + 11 db
Kezelőiroda:	<i>[Signature]</i>

**KELEMEN,
MÉSZÁROS,
SÁNDOR
& TÁRSAI**
■ Ügyvédi Iroda ■

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 16.	
FÖLAJSTROMSZÁM	KEZDŐIRATON:
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2018 JÚN 19. 11
PÉLDÁNY:	3
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FÖLAJSTROMSZÁM	65P 22406/17
UTÓIRATON:	

Magyarország Alkotmánybírósága

1015 Budapest, Donáti utca 34-45.

Fővárosi Törvényszék útján

1055 Budapest, Markó u. 27.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] a továbbiakban: **Indítványozó**) a jelen indítványhoz csatolt meghatalmazással (**1. számú melléklet: ügyvédi meghatalmazás**) igazolt jogi képviselőnk, Dr. Stubenvoll Zsolt ügyvéd ([redacted]) útján eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján, a 30. § (1) bekezdésében előírt törvényi határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.009/2018/4/II. szám alatt meghozott ítéletével szemben.

I. KÉRELMEK

Indítványozó alkotmányjogi panaszt terjeszt elő az **Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § bekezdése alapján**, amelyben kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdésének alkalmazásával

– állapítsa meg elsődlegesen a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.009/2018/4/II. szám alatt meghozott ítéletének az alaptörvény-ellenességét, és

65P
3x3 + 11

– az **Abtv. 43. §-ának** megfelelően **semmisítse meg** a támadott ítéletet, mivel annak hatályosulása folytán Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme a következőkben részletesen kifejtettek szerint bekövetkezett, illetve Indítványozó részére további jogorvoslati lehetőség nincsen biztosítva.

Indítványozó álláspontja szerint a **támadott ítélet rendelkezései az Alaptörvény IX. cikkének (1) és (2) bekezdéseibe ütköznek.**

A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára, illetve az Abtv. 27. §-ában foglalt rendelkezésre alapítjuk.

II. BEFOGADHATÓSÁG

Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek fennállását az Indítványozónak kell igazolnia. Az alábbiakban Indítványozó igazolni kívánja jelen ügyben való közvetlen és aktuális érintettségét, továbbá azt, hogy az alaptörvény-ellenes ítélet vonatkozásában Indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, valamint hogy az ítélet érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn, továbbá, hogy az ítélet alaptörvény-ellenes rendelkezései alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vetnek fel.

II/1. Az Indítványozó érintettsége

A fentieknek megfelelően előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozó 2017. december 7. napján fellebbezést terjesztett elő a Fővárosi Ítéltábla részére a Fővárosi Törvényszék 65.P.22.706/2017/4. szám alatt meghozott ítéletével szemben. A Fővárosi Ítéltábla a jelen alkotmányjogi panaszban támadott és 2018. március 8. napján kelt ítéletével a Fővárosi Törvényszék fenti ítéletét hatályában fenntartotta, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint Indítványozó valamennyi fellebbezési kérelme alaptalan.

Álláspontunk szerint a Fővárosi Ítéltábla ítélete Indítványozónak az Alaptörvény IX. cikkének (1) és (2) bekezdéseiben a véleménynyilvánítás szabadságához és a sajtószabadsághoz való jogát súlyosan sérti, tekintettel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék – a később részletesen kifejtetteknek megfelelően – a véleménynyilvánításhoz és a sajtószabadsághoz való alkotmányos jog tartalmával ellentétesen ítélte alaptalannak alperes fellebbezését és hagyta helyben a Fővárosi Törvényszék ítéletét.

II/2. A jogorvoslati lehetőség hiánya

Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye, ennek megfelelően Indítványozó az Abtv. 27. §-ában foglaltaknak megfelelően az ítélet vonatkozásában jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetve az ítéletben foglalt

alaptörvény-ellenes rendelkezések vitatására kizárólag a jelen alkotmányjogi panasz útján van lehetőség Indítványozó részére. Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az ítélettel szemben Indítványozó felülvizsgálati kérelmet nem nyújtott be a Kúria részére.

II/3. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Előadjuk továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint – a később kifejtetteknek megfelelően – a hivatkozott ítélet rendelkező része, illetve annak indokolása ***alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, tekintettel arra, hogy az ítélet rendelkezései súlyosan sértik Indítványozó véleménynyilvánításhoz, illetve sajtószabadsághoz való jogát,*** mivel az eljáró Fővárosi Ítéletábla annak ellenére hagyta helyben az elsőfokú ítéletet, hogy Indítványozó fellebbezésében az Alaptörvény, illetve a vonatkozó jogszabályi rendelkezések, illetve a Tisztelt Alkotmánybíróság és a polgári bíróságok irányadó gyakorlata alapján kérte elsődlegesen annak megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését. Álláspontunk szerint az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet – a későbbiekben részletesen kifejtetteknek megfelelően – súlyosan sérti Indítványozó véleménynyilvánításhoz, illetve sajtószabadsághoz való alkotmányos alapjogát.

Fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az Alkotmánybíróság *hatásköre* az ítélet rendelkezéseinek alkotmányossági felülvizsgálatára az Abtv 27. §-ában foglalt rendelkezésre tekintettel *fennáll*, mivel az ítélet, azaz ügy érdemében hozott döntés Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, ennek megfelelően Indítványozó alkotmányjogi panasa vitathatatlanul befogadható.

III. Az Indítványozó kérelmében foglaltak részletes indokolása

III/1. Tényállás

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozóval szemben [REDACTED] felperes 2017. július 4. napján kelt keresetében képmásához fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítása, a további jogsértéstől történő eltiltás és 200.000,- Ft sérelemdíj megfizetése iránti igényt terjesztett elő. Keresetében felperes arra hivatkozott, hogy Indítványozó a 2017. június 13. napján 17:45 órakor, majd 18:45 órakor közzétett híradójában a „[REDACTED] [REDACTED]”-ként ismertté vált egykori kórházigazgatóval, mint vádlottal szemben folyamatban lévő büntetőeljárás során a Kúria előtt megtartott tárgyalásról való tudósítás körében a vádlott arcát kitakarva, de az őt kísérő felperest, mint büntetés-végrehajtási őrt és a szintén büntetés-végrehajtási alkalmazott társát részben felismerhetően ábrázolva számolt be a tárgyaláson történekről és a tárgyalásról készült képfelvételt a hozzájárulása nélkül tette közzé, amely felperes álláspontja szerint képmásához fűződő személyiségi jogának megsértését jelentette és egyúttal álláspontja szerint őt ezzel összefüggésben nem vagyoni hátrány érte. Az elsőfokú bíróság a képmás védelméhez fűződő személyiségi jog megsértését

megállapította, Indítványozót a további jogsértéstől eltiltotta és Indítványozót 150.000,- Ft összegű sérelemdíj, valamint annak esedékességtől (2017. június 13. napjától) számított késedelmi kamatainak felperes részére történő megfizetésére kötelezte és egyúttal kötelezte Indítványozót 30.000,- Ft perköltség és 30.000,- Ft eljárási illeték megfizetésére. Felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította és felperest 6.000,- Ft összegű eljárási illeték megfizetésére kötelezte (**2. számú melléklet:** a Fővárosi Törvényszék 65.P.22.706/2017/4. szám alatti ítélete). Az ítélettel szemben Indítványozó fellebbezést terjesztett elő, melyben elsődlegesen kérte az ítélet megváltoztatását és felperes keresetét elutasító döntés meghozatalát, másodlagosan kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését. Indítványozó fellebbezésében előadta, hogy az elsőfokú bíróság Indítványozó erre vonatkozó hivatkozása ellenére nem, illetve nem megfelelően vette figyelembe az Alkotmánybíróság teljes ülése által 2014. szeptember 23. napján meghozott 28/2014 (IX.29.) AB határozatának rendelkezéseit és a folyamatban lévő eljárás során felperes kereseti kérelmének mérlegelése során nem, illetve nem megfelelően került sor a fennálló alapjogi ütközés (véleménynyilvánítás szabadsága, sajtószabadsághoz való jog vs. magánélet tiszteletben tartásához való jog) feloldására, amely alapjogi ütközés feloldását követően kerülhetett volna csak sor felperes kereseti kérelmének elbírálására. Indítványozó a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a 28/2014. (IX. 29.) számú AB határozat rendelkezései ellenére az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a sérelmezett közlés nem a jelenkor eseményeiről szóló, vagy a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tájékoztatásnak, közügyet érintő képi tudósításnak minősül, illetve hogy a nyilvánosságra hozatal öncélú közzétételnek minősült. Ezzel szemben Indítványozónak már az elsőfokú eljárás során és a fellebbezésében is közzétett álláspontja szerint a felperes által sérelmezett Híradó című műsorban egyértelműen közérdeklődésre számot tartó eseményről került közzétételre tájékoztatás. A tájékoztatás emellett egyértelműen a jelenkor eseményeiről szóló tájékoztatásnak minősült, mivel a vádirat szerint a volt élettársával szemben erőszakot elkövető orvos ügyének bírósági tárgyalásának bemutatása, illetve ezen tárgyaláson annak bemutatása, hogy az érintett terhelt egyúttal előzetes letartóztatás hatálya alatt áll, illetve őt büntetés-végrehajtási őrk kísérik, határozott álláspontunk szerint a jelenkor eseményeiről szóló tájékoztatásnak minősül, amely vonatkozásában a nyilvánosságra hozatal nem minősülhet öncélúnak. Indítványozó álláspontja szerint továbbá a tudósítás egyértelműen nyilvános helyen történt intézkedésről került közzétételre, tekintettel arra, hogy a tudósítás egyértelműen nyilvános – nagy sajtóérdeklődéssel övezett – bírósági tárgyalásról került közzétételre. Emellett az Indítványozó által közzétett tudósítás egyértelműen tárgyilagos volt, illetve a felperesről készített képfelvételek csupán néhány másodperc erejéig kerültek közzétételre. Emellett Indítványozó hivatkozott arra is fellebbezésében, hogy felperes sérelemdíj iránti igényét az Indítványozó által hivatkozott következetes bírósági gyakorlat figyelmen kívül hagyása mellett mindenfajta bizonyítás nélkül ítélte meg.

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.009/2018/4/II. szám alatt meghozott ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét teljes egészében hatályában fenntartotta (**3. számú melléklet:** a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.009/2018/4/II. szám alatt meghozott ítélete). A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a jogszabályok

rendelkezéseinek mindenben megfelel, ennek megfelelően az elsőfokú bíróság a Tisztelt Alkotmánybíróság 28/2014 (IX.29.) AB határozatában foglaltakat megfelelően alkalmazta, ezzel összefüggésben az ítélet indokolása a következőket tartalmazta: „*Azt kell feltárni, hogy a személy képmása, ennek nyilvánosságra hozatala a jelenkor történéseinek bemutatása, illetve a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tájékoztatás körébe tartozik-e. Az alperesi magatartás jogsértő jellegét annak vizsgálatával kell megítélni, hogy a felvétel milyen eseményről tudósít, a felperes tevékenysége ezzel összefüggésben mennyire tarthatott számot közérdeklődésre, jelenléte mennyiben határozta meg az adott történéseket.*

A felperes képmását ábrázoló felvétel egy bírósági tárgyalóteremben, a Kúrián zajló büntetőtárgyalásról szóló tudósítás része volt. A híryanagban 9 perc 50 másodperckor, illetve az internetes elérhetőségen indítóképként is közölt felvételen a vádlott mellett ülő felperes rövid ideig felismerhető módon került bemutatásra. A közérdeklődést, a sajtó érdeklődését ugyanakkor – az ún. [REDACTED] ügyben – a súlyos bűncselekmény, a Kúria határozathozatala váltotta ki, nem pedig az, hogy a vádlott előzetes letartóztatásban volt, és őt BV őrök kísérték a tárgyalóterembe, illetve BV őrök ültek mellette a tárgyalás során. A felperes tevékenysége járulékos jellegű volt, a tárgyaláson a vádlott fogvatartotti minősége folytán kellett jelen lennie.

A perbeli esetben a sajtó a tájékoztatási kötelezettségének akként is eleget tehetett volna, hogy a felperest felismerhetően nem jeleníti meg. Az alperes olyan eseményről nem számolt be, ami miatt a felperes kifejezetten a tudósítás középpontjába került, a konkrét esetben tehát a képmáshoz való jog védelme megalapozta a sajtószabadság érvényesülésének korlátozását. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogának megsértését és helyesen alkalmazta a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti, felróhatóságtól független szankciókat.”

Határozott álláspontunk szerint a következőkben kifejtettekre tekintettel a jelen indítványban támadott ítélet egyértelműen alaptörvény-ellenes.

III/2. Az ítélet alaptörvény-ellenessége

1. Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Magyarország Alaptörvényének Szabadság és Felelősség fejezete IX. cikk (1) és (2) bekezdései alapján

„(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.”.

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság által meghozott 28/2014 (IX.29.) AB határozat rendelkezései alapján:

„[42] Mindaddig, amíg valamely tájékoztatás nem visszaélés a sajtószabadság gyakorlásával, az emberi méltóság védelmével összefüggésben a személyiségi jogok sérelmére való hivatkozás ritkán alapozza meg a sajtószabadság gyakorlásának a korlátozását. Valamely jelenkori eseménnyel kapcsolatban a nyilvánosság figyelme elé került személyről készült képmás általában az eseménnyel összefüggésben az engedélyük nélkül nyilvánosságra hozható.

[43] Rendőri intézkedésről készült képfelvétel hozzájárulás nélkül is nyilvánosságra hozható, ha a nyilvánosságra hozatal nem öncélú, vagyis az eset körülményei alapján a jelenkor eseményeiről szóló vagy a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tájékoztatásnak, közügyet érintő képi tudósításnak minősül.

[44] Rendőri bevetés demonstrációkon minden esetben a jelenkor eseményének minősül, még akkor is, ha a rendőrök nem igazi „résztvevői” a törtézésnek. Ezért az arról készült felvétel a képen lévők hozzájárulása nélkül közvetíthető a nyilvánosság felé, kivéve, ha ez a rendőr emberi méltóságának – mint az emberi mivolt benső lényegét feltétlenül megillető védelemnek – sérelmét jelenti; ilyen lehet például a hivatása gyakorlása során megsérült rendőr szenvedésének bemutatása. A jelenkor történéseinek bemutatásához fűződő érdek, mint a fényképfelvétel engedély nélküli nyilvánosságra hozatalának az alkotmányos alapja általában nem érvényesül akkor sem, amikor a képen csak egyetlen egy személy látható. Ilyenkor a sajtószabadság és a méltóságvédelmen alapuló képmáshoz való jog közötti érdekütközést egyedi mérlegeléssel kell feloldani, és azt kell vizsgálni, hogy a személy képmása, ennek a nyilvánosságra hozatala a jelenkor történéseinek bemutatása, illetve a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tájékoztatás körébe tartozik-e. Az előző és az új Ptk. ama szabályait, amelyek kivételt jelentenek a képmás engedélyhez kötött nyilvánosságra hozatala alól, minden esetben úgy kell értelmezni, hogy az összhangban álljon a sajtószabadság gyakorlásával. Habár elsősorban a rendes bíróságra tartozó kérdés polgári ügyben, hogy milyen eseményt tekint közszereplésnek, közéleti szereplésnek, milyen felvételt minősít tömegfelvételnak vagy a személyiségi jogokat sértőnek a Ptk. alapján, az értelmezésnél az Alaptörvényre is megfelelően figyelemmel kell lenni. A Ptk. 1:2. § (1) bekezdése értelmezési alapelvként mondja ki, hogy „e törvény rendelkezéseit Magyarország alkotmányos rendjével összhangban kell értelmezni.” A nyilvános helyen készült, nem sértő, az érintett személyt tárgyilagosan ábrázoló felvétel általában nyilvánosságra hozható engedély nélkül, ha az a közérdeklődésre számot tartó tudósításhoz kapcsolódik, a jelenkor eseményeiről való szabad tájékoztatásához kötődik.”

2. A fentieknek megfelelően előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint az elsőfokú bíróság támadott ítéletének elbírálása során az eljáró Fővárosi Ítéltáblának elsődlegesen a hivatkozott Alkotmánybírósági határozat rendelkezéseit lett volna szükséges figyelembe venni a perben felmerült jogellenesség megállapítása vonatkozásában, illetve ebben a körben szükséges lett volna megfelelően ütköztetni az Indítványozó megillető véleménynyilvánításhoz, illetve sajtó-szabadsághoz fűződő jogot a felperest megillető magánélet tiszteletben tartásához való joggal.

A perbeli közzététel vonatkozásában előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint az egyértelműen beletartozik a közérdeklődésre számot tartó tájékoztatás kategóriájába, illetve az öncélúnak nem tekinthető. Ennek oka, hogy Indítványozó egyértelműen a jelenkor eseményének minősülő, a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó eseményről tett közzé tájékoztatást, amely megfelel a hivatkozott Alkotmánybírósági határozatban lefektetett, fent hivatkozott iránymutatásnak.

Álláspontunk szerint megállapítható, hogy a felperes által sérelmezett felvétel tartalmát tekintve – amely egy közérdeklődésre számot tartó büntetőeljárással kapcsolatos tájékoztatást tartalmaz – egyértelműen a jelenkor eseményeiről szóló és a közhatalom gyakorlása szempontból közérdeklődésre számot tartó tájékoztatásnak minősül, amely alapján a nyilvánosságra hozatal nem tekinthető öncélúnak, illetve amely nyilvánosságra hozatal vonatkozásában felperes hozzájárulása nem szükséges.

A felvétel tárgyát képező ügy közérdeklődésre számot tartó mivolta vonatkozásában előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az ügy közérdeklődésre számot tartó mivolta álláspontunk szerint köztudomású tényként is figyelembe vehető, hiszen a társadalom széles rétege előtt ismert az ügy, illetve az ügy kimenetele, fordulatai a társadalom széles rétegei előtt közérdeklődésre tart számot, mindemellett – ahogyan azt a folyamatban volt eljárás során jeleztük – a felperes által sérelmezett felvétel közzétételével egy napon, vagy azzal hasonló időszakban a teljesség igénye nélkül az alábbi cikkek kerültek közzétételre:

- az index.hu internetes hírportálon megjelent, „Kúria: Fél munkát végeztek a bizonyítással a lúgos ügyben” című cikk, (URL elérhetőség: http://index.hu/belfold/2017/06/13/lugos_orvos_tamadas_jogeros_kuria_itelet/),
- a hvg.hu internetes hírportálon megjelent, „Nincs ítélet a lúgos orvos ügyében, új eljárást rendelt el a Kúria” című cikk (URL elérhetőség: http://hvg.hu/itthon/20170613_lugos_orvos_██████████kuria_itelet), illetve a „Lúgos orvos ügye: a vádlott offenzívája után jön a jogerős ítélet” című cikk (URL elérhetőség: http://hvg.hu/itthon/20170613_bene_krisztian_lugos_orvos_kuria_itelet),
- az origo.hu internetes hírportálon megjelent cikk: „Még mindig nincs ítélet, de börtönben marad a lúgos orvos” (URL elérhetőség: <http://www.origo.hu/itthon/20170613-itelet-nincs-ujabb-targyalasok-a-luggal-tamado-orvos-ugyeben.html>), illetve
- a 444.hu internetes hírportálon megjelent, „A lúgos orvos ügyvédje az áldozat sérüléseiről: „Azt nem állítom, hogy nem fáj” című cikk (URL elérhetőség: <https://444.hu/2017/06/06/a-lugos-orvos-ugyvedje-az-aldozat-seruleseirel-azt-nem-allitom-hogy-nem-fajt#>). **(4. számú melléklet: cikkek)**

A tájékoztatás közérdeklődésre számot tartó volta körében a folyamatban volt eljárásban hivatkoztunk arra, miszerint a tudósítás közzétételével Indítványozó a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: „Mttv.”) 12. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető

szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: „Smtv.”) 13. §-ában foglalt tájékoztatási kötelezettségének tett eleget a következők szerint. Az Smtv. 13. §-a alapján „a médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban sokoldalúan, tényyszerűen, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan tájékoztatni”. Ennek megfelelően előadjuk a Tisztelt Törvényszék részére, hogy alperes a perbeli felvétel közzététele vonatkozásában a folyamatban lévő büntetőeljárás, mint társadalmi közérdeklődésre számot tartó, országos érdeklődéssel övezett ügy vonatkozásában tett közzé tényyszerű, tárgyilagos tájékoztatást. Előadjuk ennek megfelelően a Tisztelt Törvényszék részére, hogy alperes célja a felvétel közzététele vonatkozásában semmiképpen sem sérelem okozása volt, hanem a közérdeklődésre számot tartó események vonatkozásában történő tényyszerű tájékoztatás, amellyel alperes a fentiek szerinti, a médiaszolgáltatókat terhelő törvényi kötelezettségének tett eleget.

Előadjuk továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróság részére emellett, hogy Indítványozó tudósítása egyértelműen tárgyilagosságnak minősül, illetve az a közérdeklődésre számot tartó esemény bemutatásán kívül egyéb elemet nem tartalmaz. Előadjuk továbbá ebben a körben, hogy a felvételeken felperes csupán néhány másodpercig és oldalról, illetve profilból volt látható, amelyre tekintettel felismerhetősége egyértelműen korlátozott volt.

3. A fentieknek megfelelően előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint a másodfokú bíróság ítéletében az Alaptörvény, illetve a Tisztelt Alkotmánybíróság határozatában foglaltakkal ellentétesen állapította meg, hogy a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó esemény csak részben volt közérdeklődésre számot tartó, illetve hogy az intézkedő felperes tevékenysége járulékos jellegű volt, ezért felperes bemutatása egyértelműen jogszabálysértő és erre vonatkozóan nem lehet figyelembe venni a hivatkozott AB határozat rendelkezéseit.

Előadjuk továbbá, hogy a másodfokú bíróság a perbeli közzététel öncélúságát nem is vizsgálta, továbbá nem vizsgálta, hogy a közzététel a jelenkor eseményeiről szóló tudósításnak minősül-e, az közügyet érintő képi tudósításnak minősül-e, továbbá nem vizsgálta, hogy a tudósítás nyilvános helyen készült-e, illetve hogy az nem sértő, felperest tárgyilagosságnak ábrázoló felvételnak minősül-e, illetve hogy az a közérdeklődésre számot tartó tudósításhoz kapcsolódik-e, vagy a jelenkor eseményeiről való szabad tájékoztatásához kötődik. Előadjuk továbbá, hogy a másodfokú bíróság azt sem vizsgálta, hogy a tájékoztatás öncélúnak minősül-e.

Határozott álláspontunk szerint a fentieknek megfelelően a másodfokú bíróság ítélete súlyosan sérti a véleménynyilvánításhoz és a sajtószabadsághoz fűződő alkotmányos alapjogokat.

Előadjuk továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint a másodfokú bíróság az Alaptörvénnyel összhangban állapította meg, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság fent hivatkozott határozata és az abban foglalt rendelkezések irányadóak a per elbírálása vonatkozásában.

Ugyanakkor, mivel a hivatkozott AB határozat a peres eljárás során alkalmazandó volt, abban szükséges lett volna állást foglalni a fent hivatkozott kérdésekben, melyekre Indítványozó egyértelműen hivatkozott a peres eljárás során.

4. Ennek megfelelően szükséges lett volna megállapítani, hogy a tudósítás **a jelenkor eseményeiről szóló tudósításnak minősül-e**. Előadjuk ebben a körben, hogy a tudósítás, mivel annak tárgya egy, a jelenkorhoz tartozó súlyos bűncselekmény, illetve az azzal összefüggésben indult büntetőeljárás, valamint az eljárás során megtartott tárgyalás, illetve az azon történt események voltak, ennek megfelelően egyértelműen a jelenkor eseményének minősült. Előadjuk ebben a körben továbbá, hogy a sajnálatos módon az elmúlt időszakban jelentősen megszaporodott erőszakos bűncselekmények, amelyek sok esetben hölgyek sérelmére kerültek elkövetésre, számos esetben szerelemföltés, vagy egyéb, érzelmi okok miatt, valamint a fenti bűncselekmények üldözéséhez fűződő társadalmi érdek, továbbá az ilyen bűncselekményekkel összefüggésben indult büntetőeljárás pontos lefolyása, a büntetőeljárás során tett intézkedések egyértelműen a jelenkor eseményének minősülnek.

5. Emellett, tekintettel a fent hivatkozottak szerint a közhatalom aktív részvételéhez fűződő társadalmi érdekre, egyértelműen **a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre tartott számot** az a körülmény, hogy a súlyos bűncselekmény miatt folyamatban lévő büntetőeljárás pontosan hogyan kerül lefolytatásra, az annak során megtartott tárgyalás hogyan kerül megtartásra és azon milyen intézkedések kerülnek megtételre. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság egyértelműen alaptörvény-ellenesen állapította meg, hogy az ügynek csupán egy része közérdeklődésre számot tartó, a másik része – az eljáráson tett intézkedések, az eljárás pontos megtartásának bemutatása – nem minősül annak. Ezzel szemben álláspontunk szerint az eljárás megtartásának pontos ismertetése, ebben a körben a közhatalom gyakorlásának bemutatása egyértelműen közérdeklődésre tart számot, hivatkozni kívánunk ebben a körben arra, hogy a társadalomnak joga van pontosan megtudni, hogy hogyan zajlik egy, a fentihez hasonló ügyben megtartott tárgyalás és azon a vádlott pontosan milyen kényszerintézkedések hatálya alatt áll, illetve a kényszerintézkedések végrehajtása pontosan hogyan történik. A fentiekre való tekintettel, mivel a perbelihez hasonló súlyú bűncselekményekkel összefüggő bűnüldözés kiemelten közügynek minősül, az azzal összefüggésben közzétett tájékoztatás álláspontunk szerint **közügyet érintő képi tudósításnak** minősül.

6. A másodfokú bíróság emellett alaptörvény-ellenesen egyáltalán nem vizsgálta, hogy a tudósítás nyilvános helyen készült-e, holott erre vonatkozóan is terjesztett elő Indítványozó hivatkozást az eljárás során, illetve nem vizsgálta azon, a hivatkozott AB határozatban meghatározott vélelem fennállását sem, „*A nyilvános helyen készült, nem sértő, az érintett személyt tárgyilagosan ábrázoló felvétel általában nyilvánosságra hozható engedély nélkül,*

ha az a közérdeklődésre számot tartó tudósításhoz kapcsolódik, a jelenkor eseményeiről való szabad tájékoztatásához kötődik.”. Előadjuk ebben a körben, hogy mivel a tudósítás alapjául szolgáló felvétel egyértelműen nyilvános helyen készült (egy olyan bírósági tárgyaláson, amelyről a nyilvánosság nem került kizárásra, ennek megfelelően az egyértelműen nyilvános tárgyalásnak minősült), illetve a közzétett tudósítás egyértelműen tárgyilagosságnak minősült. Előadjuk ebben a körben, hogy a másodfokú bíróság a közzététel tárgyilagosságát sem vizsgálta, ugyanakkor, ahogyan arra az eljárás során hivatkoztunk, hogy a közzététel a hivatkozott AB határozat rendelkezéseinek megfelelően történt, ennek megfelelően a tudósítás a közérdeklődésre számot tartó esemény bemutatásán kívül egyéb elemet nem tartalmazott, a felperesről készített képfelvételek csupán néhány másodperc erejéig kerültek közzétételre, felperes oldalról, profilból látszódnak csupán és homályosan, illetve a képfelvétel nem csupán felperest mutatja be (a felvételt nem került felperesre ráközelítésre), így az álláspontunk szerint egyértelműen tárgyilagosságnak minősül. Előadjuk, hogy a hivatkozott Alkotmánybírósági határozat rendelkezéseiből nem következik, hogy a közérdeklődésre számot tartó eseményekről szóló tudósítás minden esetben közterületen kell, hogy készüljön, a határozat arra vonatkozóan ad iránymutatást, hogy a felvételeken az intézkedő rendőrök, illetve büntetés-végrehajtási alkalmazottak másokkal együtt, kiemelés (például teleobjektív használata) nélkül, nem mint egyedi személyek kell, hogy szerepeljenek. Tekintettel arra, hogy az alperes által közzétett felvételen közérdeklődésre számot tartó esemény vonatkozásában intézkedő büntetés-végrehajtási alkalmazottak másokkal együtt, kiemelés nélkül láthatóak, ennek megfelelően álláspontunk szerint alperesnek nem volt kötelezettsége hozzájárulást kérni az intézkedést ellátó rendőröktől a képmás közzétételéhez, erre való tekintettel jogsértés az Indítványozó által történt közzététel vonatkozásában az Alkotmánybírósági határozatot is figyelembe véve nem történt.

Előadjuk továbbá, hogy mivel a tudósítás *közérdeklődésre számot tartó tudósításhoz kapcsolódik, a jelenkor eseményeiről való szabad tájékoztatásához kötődik*, ennek megfelelően, mivel a fentiekben hivatkozott vélelem feltételei fennállnak, a másodfokú bíróság ítélete alaptörvény-ellenes, amikor a fenti vélelem fennálltát nem vette figyelembe, azt nem vizsgálta.

Előadjuk továbbá – hivatkozva a fent előadottakra, - miszerint a közzétett tájékoztatás semmiképpen sem minősülhet öncélú ábrázolásnak, mivel a tájékoztatás a jelenkor eseményeiről szóló, vagy a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tájékoztatásnak, közügyet érintő képi tudósításnak minősül a fenti kifejtetteknek megfelelően.

7. Hivatkozni kívánunk továbbá ebben a körben arra, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság 28/2014. (IX. 29.) AB határozatában foglalt, fent hivatkozott rendelkezés szerint „[44] Rendőri bevetés demonstrációkon minden esetben a jelenkor eseményének minősül, még akkor is, ha a rendőrök nem igazi „részvevői” a történetnek. Ezért az arról készült felvétel a képen lévők hozzájárulása nélkül közvetíthető a nyilvánosság felé, kivéve, ha ez a rendőr emberi méltóságának – mint az emberi mivolt benső lényegét feltétlenül megillető védelemnek – sérelmét jelenti; ilyen lehet például a hivatása gyakorlása során megsérült rendőr

szenvedésének bemutatása. A jelenkor történéseinek bemutatásához fűződő érdek, mint a fényképfelvétel engedély nélküli nyilvánosságra hozatalának az alkotmányos alapja általában nem érvényesül akkor sem, amikor a képen csak egyetlen egy személy látható.” Hivatkozni kívánunk ennek megfelelően ebben a körben arra, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság megállapítása szerint még abban az esetben sem kell hozzájárulás, amennyiben a rendőrök nem igazi „résztvevői” a történésnek. Ennek megfelelően álláspontunk szerint a támadott ítélet megállapításai, miszerint „*felperes tevékenysége járulékos jellegű volt*”, illetve „*a perbeli esetben a sajtó a tájékoztatási kötelezettségének akként is eleget tehetett volna, hogy a felperest felismerhetően nem jeleníti meg*”, álláspontunk szerint a Tisztelt Alkotmánybíróság fent hivatkozott rendelkezéseivel ellentétesen, alaptörvény-ellenes módon állapította meg, hogy Indítványozó megsértette felperes személyiségi jogát, amikor a képmása közzétételre került. A fent hivatkozott AB határozat rendelkezése vonatkozásában hivatkozni kívánunk arra, hogy az AB határozat rendelkezésében meghatározottak, illetve a jelen ügy közötti analógia alapján álláspontunk szerint abban az esetben sem kell az érintett rendőr, vagy büntetés-végrehajtási alkalmazott hozzájárulása, amennyiben nem igazi „résztvevője” a történésnek, azonban az adott esemény során szolgálatot lát el, mint ahogyan arra a jelen esetben is sor került.

Hivatkozni kívánunk továbbá arra, hogy a jelen ügyben is – az AB határozat rendelkezéseiben foglaltak analóg alkalmazása alapján – közhatalom gyakorlásáról van szó, egyrészt arra való tekintettel, mivel a rendőrök és a büntetés-végrehajtási alkalmazottak ugyanazon megítélés alá esnek, másrészt a közhatalom gyakorlása szempontjából a bíróság által vezetett tárgyalást nem lehet elválasztani attól, ahogy azon a büntetés-végrehajtási alkalmazott részt vesz, mivel a tárgyalásnak a része a bíró munkája is és a büntetés-végrehajtási alkalmazott jelenléte és tevékenysége is, amelyek egymástól nem elválaszthatóak. A büntetés-végrehajtási alkalmazott passzívnak tűnő részvétele álláspontunk szerint ezzel ellentétben egyértelműen aktív, mivel ő biztosítja, hogy a tárgyalótermet önkényesen ne hagyhassa el a vádlott, ennek megfelelően azzal, hogy jelen van a tárgyaláson és ott szolgálatot teljesít, nem „biodíszlet”-nek minősül, ahogyan arra az elsőfokú bíróság ítélete hivatkozott, hanem közhatalmat gyakorol. Megjegyezzük továbbá, hogy amennyiben felperes ténylegesen kitakarásra is került volna, arra kizárólag olyan módon kerülhetett volna sor, hogy az továbbra is látható lett volna, hogy felperest büntetés-végrehajtási örök veszik körbe.

8. Hivatkozni kívánunk továbbá arra, hogy a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatnak a jelen ügyre is vonatkozó megállapításainak megfelelően „[31] A 28/2014. (IX. 29.) AB határozat szerint abban az esetben, ha a képmást a sajtó a jelenkor eseményeiről szóló vagy a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tájékoztatás körében hozza nyilvánosságra, akkor – az egyébként irányadó szabálytól eltérően – nincs szükség hozzájárulásra (Indokolás [43]). A határozat a jelen ügyben is releváns tételként fogalmazta meg: „Mindaddig, amíg valamely tájékoztatás nem visszaélés a sajtószabadság gyakorlásával, az emberi méltóság védelmével összefüggésben a személyiségi jogok sérelmére való hivatkozás ritkán alapozza meg a sajtószabadság gyakorlásának a korlátozását” (Indokolás [42]). Ennek az értelmezésnek a 16/2016. (X. 20.), illetve a 17/2016. (X. 20.) AB határozatok is következetesen érvényt szereztek a sajtószabadság javára.” Ennek alapján

álláspontunk szerint csak kivételes esetben lett volna lehetőség a jogsértés megállapítására, illetve amennyiben a tájékoztatás nem minősül a sajtószabadság gyakorlásával történő visszaélésnek, a személyiségi jogok sérelmére való hivatkozás csak kivételes esetben alapozhatja meg a sajtószabadság gyakorlásának korlátozását. Határozott álláspontunk szerint, mivel jelen esetben a tájékoztatás nem minősül a sajtószabadság gyakorlásával történő visszaélésnek, ennek megfelelően a sajtószabadsághoz való jog jelen esetben alaptörvény-ellenesen került korlátozásra, illetve a bíróság ítélete ellentétes a Tisztelt Alkotmánybíróság jelen indítványban is hivatkozott gyakorlatával is.

9. Hivatkozni kívánunk továbbá arra, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság 16/2016. (X. 20.) AB határozatában egyértelműen állást foglalt arról, hogy az eljáró bíróságoknak milyen módon szükséges alkalmazni a 28/2014 (IX.29.) AB határozat rendelkezéseit. Ennek megfelelően a fenti AB határozat [18] – [26] pontjai egyértelmű állásfoglalást tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy milyen esetekben és milyen módon szükséges a 28/2014 (IX.29.) AB határozat rendelkezéseit alkalmazni. A fenti AB határozat rendelkezései szerint: „[18] Az ítéletet hozó elsőfokú és másodfokú bíróság is ismerte és figyelembe vette az Alkotmánybíróság határozatát, amely az előtte folyó ügy elbírálását is érintette, azt azonban lényeges elvi tartalmával szemben megszorítóan értelmezte. Helyesen idézte az elsőfokú határozat az Abh. Indokolása [43] bekezdését, amely az Alaptörvény IX. cikkét a konkrét esetre vonatkoztatva azt az álláspontot foglalta el, hogy a rendőri intézkedésről készült képfelvétel nyilvánosságra hozható, ha nem öncélú. Nem öncélú a nyilvánosságra hozatal, ha a jelenkor eseményeiről szóló tájékoztatásnak minősül, vagy a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tájékoztatásnak minősül. (Abh., Indokolás [43])”. Ennek megfelelően a 28/2014 (IX.29.) AB határozat rendelkezéseinek megszorító értelmezése egyértelműen alaptörvény-ellenes, illetve a fenti AB határozat rendelkezései alapján az intézkedésről készült képfelvétel nyilvánosságra hozható, ha az nem öncélú. Emellett a fenti AB határozat rendelkezése alapján „[21] Nyilvánvalóan fontos demokratikus érdek a sajtó „házőrző kutya” szerepe (vö. Abh., Indokolás [16]), amely során a sajtó demokratikus szerepkörébe tartozik – e funkciójával összhangban és a jogszabályi keretek között – a jogszabálysértések leleplezése és nyilvánosságra hozatala. Ugyanakkor egyrészt a sajtószabadság nem korlátozódik erre a szerepre: a sajtó a jelenkor közérdeklődésre számot tartó eseményeiről akkor is közvetíthet, ha azok semmilyen jogellenességet nem tartalmaznak. Másrészt, a „házőrző kutya” szerep sem volna betölthető, ha a sajtó az egyébként jogszerű cselekményekről, történésekről ne tudósíthatna szabadon.” Ennek megfelelően a sajtószabadság kiterjed a jelenkor közérdeklődésre számot tartó eseményeiről történő tudósításra abban az esetben is, amikor azok semmilyen jogellenességet nem tartalmaznak, így arra az esetre is kiterjed a sajtószabadság, amikor a szolgálatot teljesítő személyek nem valósítanak meg jogellenes magatartást. Határozott álláspontunk szerint, figyelembe véve a fenti AB határozat rendelkezéseit, a jelen ügyben a bíróság ítéletében egyértelműen tévesen, hiányosan és megszorítóan értékelte a 28/2014 (IX.29.) AB határozat rendelkezéseit.

10. A fentieknek megfelelően előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint a másodfokú bíróság ítéletében alaptörvény-ellenes módon nem vette megfelelően figyelembe a Tisztelt Alkotmánybíróság 28/2014 (IX.29.) AB

határozatának rendelkezéseit, illetve alaptörvény-ellenes módon nem oldotta fel az Indítványozó által az eljárás során hivatkozott alapjogi ütközést, továbbá alaptörvény-ellenes módon nem vette figyelembe Indítványozó véleménynyilvánításhoz, illetve sajtószabadsághoz való alkotmányos alapjogát, illetve Indítványozó közzététele vonatkozásában alaptörvény-ellenes következtetést vont le az azzal kapcsolatos jogsértés megállapításakor.

Határozott álláspontunk szerint a fentieknek megfelelően a másodfokú bíróság ítélete súlyosan sérti a véleménynyilvánításhoz és a sajtószabadsághoz fűződő alkotmányos alapjogokat.

III/3. Indítványozó alapjogának sérelme

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítélet határozott álláspontunk szerint a fentiekben előadottak szerint súlyosan sérti Indítványozónak az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezete IX. cikkének (1) és (2) bekezdésének megfelelően biztosított véleménynyilvánításhoz és a demokratikus közvélemény tájékoztatásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeihez kapcsolódó sajtó-szabadsághoz való alkotmányos alapjogát.

Előadjuk ennek megfelelően a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozó álláspontja szerint a támadott ítélet rendelkezései a korábbi Alkotmánynak, az Alaptörvénynek, a véleménynyilvánítás, illetve a sajtó-szabadsághoz fűződő alapjogával kapcsolatos rendelkezéseibe, illetve a Tisztelt Alkotmánybíróság hivatkozott AB határozatában rendelkezéseibe ütköző módon állapítják meg, hogy az Indítványozó általi közzététel csak részben minősült a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tudósításnak, azzal, hogy a felperes képmásának közzététele szempontjából nem minősült annak, illetve a fent kifejtettek szerint a Tisztelt Alkotmánybíróság hivatkozott AB határozatában előírt feltételek jelentős részének fennállását nem is vizsgálta, ennek megfelelően határozott álláspontunk szerint a támadott ítélet rendelkezései a hivatkozott, az Alaptörvényben, illetve az alkotmánybírósági gyakorlatban rögzített egyértelmű rendelkezésekkel ellentétesen a tájékoztatás egy része tekintetében a közérdeklődésre számot tartó jelleg hiányának megállapításával, illetve az ezzel kapcsolatos jogsértés megállapításával egyértelműen és súlyosan korlátozzák Indítványozó véleménynyilvánításhoz, illetve sajtó-szabadsághoz fűződő alkotmányos alapjogait.

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy határozott álláspontunk szerint a támadott ítéletben foglalt rendelkezések ennek megfelelően súlyosan és alkotmányosan indokolhatatlan módon avatkoznak be és sértik egyrészt Indítványozó véleménynyilvánításhoz, illetve sajtó-szabadsághoz fűződő alkotmányos alapjogait akkor, amikor az Alkotmánybíróság egyértelmű iránymutatásától eltérően Indítványozó tudósítását nem minősítik közérdeklődésre számot tartónak a peres eljárást érintő része szempontjából és ekként jogsértőnek minősítette, illetve a Tisztelt Alkotmánybíróság hivatkozott AB határozatában előírt feltételek jelentős részének fennállását nem is vizsgálta, annak ellenére, hogy Indítványozó a peres eljárás során

egyértelműen hivatkozott azokra és egyértelműen igazolta, hogy a közzététel a jelenkor eseményeiről szóló tudósításnak, továbbá az a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tájékoztatásnak, illetve közügyet érintő képi tudósításnak minősül, illetve az nem minősül öncélúnak, nyilvános helyen került felvételre, illetve tárgyilagos tudósítást tartalmaz.

Indítványozó határozott álláspontja szerint a támadott ítélet a fentieknek megfelelően súlyos és indokolhatatlan beavatkozást tartalmaz Indítványozó véleménynyilvánításhoz és sajtó-szabadsághoz fűződő alkotmányos alapjogába, mivel alkotmányos módon indokolatlanul korlátozza az Indítványozó által a jelenkor eseményének minősülő eseményről, illetve a közhatalom gyakorlása vonatkozásában közzétehető tájékoztatást, amely határozott álláspontunk szerint egyértelműen csorbítja, illetve korlátozza a sajtó-szabadsághoz fűződő alkotmányos alapjog által biztosított, a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

Előadjuk ebben a körben a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a sajtó-szabadsághoz való jog fentiekben előadottak szerinti, az Alkotmánybíróság fent hivatkozott határozatában is megjelölt szükségességi és arányossági tesztel sem indokolható korlátozása súlyos beavatkozást jelent a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás kialakításának feltételrendszerébe.

IV. ÖSSZEGZÉS

Az ítélet rendelkezéseinek vizsgálata alapján egyértelműen megállapítható, hogy Indítványozó az Abtv. által megkövetelt érintettség feltételeinek eleget tesz, ennek megfelelően a jelen indítvány befogadható, így az Abtv. 27. §-a szerint indítvány benyújtására jogosult.

A fentiekben előadottaknak megfelelően álláspontunk szerint az ítélet sérti az Alaptörvény IX. cikkének (1) és (2) bekezdéseit, ennek megfelelően kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ítélet alaptörvény-ellenességét megállapítani, illetve a támadott ítéletet megsemmisíteni szíveskedjen.

V. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

Figyelemmel a 22/2012. (V.11.) AB határozat és a 13/2013. (VI.17.) AB határozat tartalmára, jelen alkotmányjogi panaszban hivatkozás történik a Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi határozataira is az Alaptörvény azon rendelkezései vonatkozásában, amelyek tartalmukban és kontextusukban nem térnek el az 1949. évi XX. törvényben írtaktól.

A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a alapozza meg.

Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54. § (1) bekezdése értelmében illetékmentes.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel indítványozó előadja, hogy a jelen alkotmányjogi panasz, illetve a panaszban foglalt személyes adatok nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Kelt: Budapest, 2018. június 19. napján

Tisztelettel: **Dr. Stubenvoll Zsolt**
ügyvéd

képviselőtében: Dr. Stubenvoll Zsolt ügyvéd

Mellékletek:

- 1. számú melléklet:** a jogi képviselőnek az alkotmányjogi panasz előterjesztésére szóló meghatalmazása
- 2. számú melléklet:** a Fővárosi Törvényszék 65.P.22.706/2017/4. szám alatti ítélete
- 3. számú melléklet:** a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.009/2018/4/II. szám alatt meghozott ítélete
- 4. számú melléklet:** cikkek